ρίαν ; Τίνα πρόνοιαν ἔλαβε περὶ τῆς τύχης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τούτων, οἵτινες στενάζουσι μέχρι σήμερον εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τὰ μπουδρούμια τῆς Θεσσαλονίκης, Κωνστ(πόλεως, Σμύρνης, Ρόδου, Ἀδάνων καὶ Ὑεμένης καὶ τίνα ἱκανοποίησιν ἐζήτησε καὶ ἐπέτυχε παρὰ τῆς τουρκικῆς διπλωματίας ὑπὲρ τῶν λοιπῶν μαρτύρων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἰδέας ἐν Μακεδονίᾳ, οἵτινες ἐπνίγησαν διὰ τῶν τουρκικῶν χειρῶν ἐν ἀνοικτῷ πελάγει ἢ ἐδηλητηριάσθησαν πρὶν ἢ ἴδωσι τὸν τόπον τῆς ἐξορίας καὶ ἐγκαθείρξεώς των ; Εἰς τίνα δὲ προέβη διαβήματα παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ κυβερνήσει, ἀφοῦ καθ' ἑκάστην βομβοῦσιν αἱ ἀκοαί του ἐκ τῶν πρὸς τοῦτο ἐπικλήσεων τόσων Ἑλλήνων ὑπηκόων, μόλις σωθέντων καὶ διαμενόντων ἐνταῦθα, ἐν οἷς διαπρέπει ὁ ἔξοχος πατριώτης καὶ ἰατρὸς, ὁ τὰ πάντα ἀπολέσας πλὴν τῆς εὐγενοῦς μετριοφροσύνης καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ;

Ὁ κ. Τρικούπης βεβαίως δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι εἰργάσθη κἂν ἢ ὅτι εἰργάσθη σπουδαίως περί τινος τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων, συνεπῶς δ' ὅτι ἤρατο, οὐχὶ βεβαίως διπλωματικόν τινα θρίαμβον, ἀλλ' ἁπλῶς ὅτι ἐπέτυχεν ἱκανοποιήσεώς τινος, ἔστω καὶ μετρίας, ὑπὲρ τῆς τοσούτῳ τσαλαπατηθείσης ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας του ἐθνικῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἀξιοπρεπείας· ἢ ὅτι οὐ μόνον ἐδείχθη, ἂν ὄχι ὡς πρωθυπουργὸς, ἀλλ' ὡς Ἕλλην καὶ ἄνθρωπος ὅτι πονεῖ καὶ ἐκβάλλει φωνὴν ὑπὲρ τοῦ καταδιωκομένου καὶ κατασφαζομένου Ἑλληνισμοῦ.

Εἶναι ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς, ὑπὸ πικροτάτης ποδηγετούμενοι πείρας, δὲν διαμφισβητοῦμεν, ὅτι τὸν κ. Τρικούπην διακρίνει προπάντων θρασύτης καὶ ἀκατάσχετος πρὸς τὸ ψεύδεσθαι τάσις. Οὐδόλως δ' ἀπίθανον νὰ τὸν ἀκούσωμεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος ἀναιροῦντα καὶ τὰς ἀληθείας ταύτας. Ἐνδεχόμενον καὶ τοῦτο νὰ γίνῃ, ἀλλ' ὅταν θὰ γίνηται, ἂς προσέξῃ ὁ κ. Τρικούπης εἰς τὰ θεωρεῖα. Ἐκεῖ θέλουσι προσέλθει οἱ διαφυγόντες τῆς τουρκικῆς θηριωδίας, μόλις δ' ἐνταῦθα σωθέντες ἐξόριστοι ἐκ Μακεδονίας πατριῶται μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ τέκνων τῶν προγραφέντων καὶ μαρτυρησάντων Ἑλλήνων, τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου καὶ τοῦ Ὀλύμπου. Θὰ προσέλθωσι δὲ ὅπως μαρτυρήσωσιν ὅτι ἐκ τῶν προγραφέντων τούτων ἀδελφῶν ἡμῶν οὐδεὶς ἀπεφυλακίσθη ἔτι, ὅτι οὐδεὶς ἱκανοποιήθη διὰ τὴν λεηλασίαν τῆς περιουσίας του, ὅτι οὐδενὸς ἐκ τῶν πνιγέντων ἐπροστατεύθη ἡ οἰκογένεια, ὅτι οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἐπαύσατο λειτουργοῦν τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ στρατοδικεῖον ἐξαιρετικῶς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τῶν Ἑλλήνων ραγιάδων, καὶ ὅτι οὐδεμία σχεδὸν παρέρχεται ἑβδομὰς χωρὶς νὰ συλληφθῇ ἢ Ἕλλην ὑπήκοος ἢ Ἕλλην ραγιᾶς, χωρὶς κἂν νὰ ἐρωτᾶται ἢ ἐρωτᾷ ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντιπρόσωπός του.

Δηλάντιος

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐν φυλλαδίῳ εἰς μέγα σχῆμα 97 τὸν ἀριθμὸν **πίνακες** περιλαμβάνοντες τὰς ἀριθμητικὰς μεθόδους δι' ὧν ἀμέσως ἀνευρίσκεται ὁ κυβισμὸς τοῦ βυτίου, ἡ ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχομένη ποσότης οἴνου εἰς ὀκάδας καὶ ἡ ἐκ ταύτης φορολογήσιμος ποσότης. Τῶν πινάκων προηγεῖται περιγραφὴ ἐπεξηγοῦσα τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Πτωχαὶ κρασοβαρέλλαι, ὁποία ὕβρις πρὸς τὰ κεκρυμμένα ξανθὰ καὶ ἀφροβολοῦντα θέλγητρά σας, τὰ μεθύοντα πλούτη σας, τὰ δωρούμενα τὴν λήθην, τὴν χαράν, τὴν τρέλλαν, τὸ ἄσμα, τὴν εὐτυχίαν ! Ἐπέπρωτο νὰ καταστῆτε τὸ ἀντικείμενον παγερῶν καὶ ὑπόπτων ἀριθμητικῶν καὶ γεωμετρικῶν ἐργασιῶν, ὡς ἐπαφρόδιτοι δεσποινίδες, ἐπὶ τῶν ὁποίων βάνωσαι ἀστονομικαὶ χεῖρες σκαλίζουν πρὸς ἀνακάλυψιν κλοπιμαίων, ἀντὶ νὰ εἶσθε πάντοτε, ἐρατειναὶ βυτία ! ἡ ποίησις τῶν κρασοπατέρων, καὶ ἡ ἔμπνευσις τῶν ποιητῶν.

Ἐκ τηλεγραφημάτων διαβιβασθέντων εἰς Βυζαντινὰς ἐφημερίδας περὶ τῶν κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Χίου σεισμῶν σταχυολογοῦμεν πληροφορίας τινας :

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καταρρευσασῶν οἰκιῶν ἐν Τσεσμὲ μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου ἀνέρχεται εἰς 3,325· μένουσι δὲ ἄστεγοι, πρόσωπα πάσης ἐθνικότητος, περὶ τοὺς 14,697.

Ἡ ἐπὶ τῶν βοηθημάτων ἐπιτροπὴ ἀπηύθυνεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἐν ᾧ ἐκφράζεται τὸ ἐπεῖγον τῆς οἰκοδομῆς 5 χιλιάδων παραπηγμάτων, δυναμένων νὰ στεγάσωσι περὶ τὰς 25,000 πρόσωπα, τῆς ἐπὶ τόπου ἀποστολῆς 150 κτιστῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν προχείρων αὐτῶν οἰκοδομημάτων, καθὼς καὶ προμηθειῶν διὰ τοὺς δυστυχεῖς. Κλίβανοι καὶ ἀρτοπωλεῖα κατέρρευσαν πάντα.

Ἐν Σμύρνῃ δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς 10 τρ. μηνὸς ἠσθάνθησαν ἀπὸ τῆς 10 τῆς πρωΐας μέχρι τῆς 4 μ. μ. ἓξ κλονισμοὺς, τὸν ἕνα ἰσχυρότερον τοῦ ἄλλου.

Ὁ Γαζῆ Μουκτὰρ πασᾶς ἀφίκετο εἰς Βουκουρέστιον τὴν ἑσπέραν τῆς 11 ἰσταμένου. Ἀναμένετο δὲ προχθὲς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ Σουλτάνος εἶνε εἰς τὰς γενναιοδωρίας του. Τὴν ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου οἰκίαν τοῦ μακαρίτου Βλαστοῦ ἠγόρασεν καὶ τὴν ἐδώρησεν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν τῆς Γερμανίας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀκόμη πιστεύεται ὅτι ὁ βασιλεὺς ἡμῶν ἐὰν δὲν μετέβη τώρα, ἀλλὰ θὰ μεταβῇ κατόπιν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Σουλτάνον εἰς Κ)πολιν.

Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐξ ἑπτὰ πλοίων συγκείμενος ναυλοχεῖ ἐν Σμύρνῃ.

Ὁ περίφημος ἀνταποκριτὴς τῶν *Καιρῶν* τοῦ Λονδίνου κ. Βλῶβιτς παρουσιάσθη εἰς τὸν Σουλτάνον καὶ ἔλαβε συνέντευξιν διαρκέσασαν μίαν ὥραν. Ἔλαβε δὲ καὶ τὸ παράσημον τοῦ *Μεδζιτιὲ* Α'. τάξεως.

Ἕνεκα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιμονῆς τῆς χολέρας καὶ τῆς ἐκ νέου ἐμφανίσεως αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ Σουλτάνος διέταξε νὰ τεθῶσιν αὖθις εἰς ἐνέργειαν αὐστηρότατα μέτρα ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεων. Τὸ ὑγειονομικὸν Συμβούλιον ἐψηφίσατο τὴν ἐπανάληψιν τῶν αὐτῶν μέτρων τῶν ἐφαρμοζομένων ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιδημίας. Οὕτω τὰ καταδρομικὰ, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνασταλῇ ἡ ἐργασία, ἀφ' ἧς ἡ ὕφεσις τῆς νόσου ἠκολούθη τὴν κανονικὴν αὐτῆς πορείαν, θὰ ἀναλάβωσι τὰς πλοῦς αὐτῶν, ἐπαγρυπνοῦντα καθ' ἅπαν τὸ μῆκος τῆς Συριακῆς ἀκτῆς.

Αἱ ἐντυπώσεις ἡμῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἀπολογίας τοῦ τέως Γενικοῦ Προξένου ἡμῶν ἐν Κρήτῃ εἰσὶν ἀνάμικτοι. Πρὸς τοὺς ἀπολυομένους τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους πολλῆς ἀξίας, ὡς ὁ κ. Μαυρομμάτης, εἶνε φυσικωτάτη ἡ συμπάθεια· ταύτην ὅμως ἐζήτησε νὰ ἐλαττώσῃ πολὺ σπείρας πολλὴν ἀλαζονίαν καὶ περιαυτολογίαν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του, ἀνοίκειον εἰς πάντα μέν, ἰδίᾳ δὲ εἰς ἄνδρα ἐπαγγελλόμενον τὸν διπλωμάτην. Ἀλλ' ἔπρεπε ὁ κ. Μαυρομμάτης νὰ παυθῇ ; Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολύσεως εἶνε ρητόν· παρεῖχε, λέγει, διαρκῶς πράγματα εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀλλεπαλλήλους ἀφορμὰς δικαίων παραπόνων εἴς τε τὴν τοπικὴν διοίκησιν καὶ τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Ἀλλ' ὁ κ. Μαυρομμάτης ἀρνεῖται τοῦτο τὸ *διαρκῶς*· ἐκ τῆς ὅλης ὅμως αὐτοῦ ἀπολογίας διαφαίνεται ὅτι κυρίως *ἀντεπολιτεύετο*, ὡς νὰ εἴπωμεν οὕτω, τὸν Φωτιάδην· καὶ δὲν θὰ ἐπερίμενε βεβαίως ἡ κυβέρνησις νὰ *συνεπολιτεύετο* τῷ Φωτιάδῃ, ἀλλ' ἡ διπλωματία εἶνε τόσῳ ἐλαστικὴ ὥστε βεβαίως ὑπάρχει κάτι τι μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ὅρου. Οὐχ ἧττον μὴ δυνάμενοι νὰ καταδικάσωμεν τὴν ἀπὸ τῆς Κρήτης ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ, καταδικάζομεν ἐν τούτοις τὴν ἀπόλυσιν ὑπαλλήλου ὅστις ἠδύνατο ἐν ἄλλῃ θέσει βεβαίως νὰ διαπρέψῃ, ἂν καὶ μᾶς λέγωσιν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη τοιαύτη ἰσόβαθμος.

Οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἐν Πύργῳ γυμνασίου φαίνεται ὅτι περισσότερον δοῦναι καὶ λαβεῖν ἔχουν μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἢ μὲ τοὺς μαθητάς των. Ἄλλοτε μὲν παύονται καὶ τίθενται εἰς ἀργίαν, ἄλλοτε δὲ καταγγέλλονται ὡς κεχαρισμένως προβιβάζοντες, τηλεγραφικῶς δὲ κατάσχονται ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου τὰ *γραπτὰ* τῶν μαθητῶν καὶ μεταφέρονται ἐπὶ κάρρου εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ εἶνε φρικτὴ ἡ ὄψις ἐκθέσεων μαθητῶν τῆς Τετάρτης τοῦ Γυμνασίου, ἰσοφαριζουσῶν πρὸς ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Οὐδέποτε τὰ γυμνάσια ἔφθασαν εἰς τοσοῦτον ἐξευτελισμὸν ὅπως τώρα. Καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ συναμιλλῶνται ἐν τῇ ἀμαθείᾳ. Ὁποία δὲ φρίκη ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἐν τῇ πρωτευούσῃ δὲν ὑπάρχουν εἴκοσι δημοτικὰ σχολεῖα, ἐνῷ ὑπάρχουν **ἕξη** ἀθεόφοβα γυμνάσια. Ὁ κ. Λομβάρδος συνετέλεσε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐξαχρείωσιν, καταλαμβανόμεθα δὲ ὑπὸ δέους ἂν θελήσῃ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ κ. Βουλπιώτης καὶ θελήσῃ νὰ συστήσῃ καὶ Γυμνάσια εἰς τὴν Ἀνδρίτσαινα καὶ δὲν ξεύρομεν ποῦ ἄλλου, τῶν ὁποίων ἡ σύστασις εἶνε ἀποφασισμένη ὑπὸ τοῦ προκατόχου του ! Κλείσιμον τῶν μισῶν Γυμνασίων. Παύσιμον τῶν δύω τρίτων τῶν Καθηγητῶν ! Ἀντικατάστασις διὰ πραγματικῶν σχολῶν. ἐν αἷς νὰ προπαρασκευάζεται ἡ νεολαία ἡ ἐπιδοθησομένη εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἅλις ψευδοϊατρῶν, ἀλιτηρίων δικηγόρων, καὶ κτηνοφιλοσόφων.

Καθὼς μετὰ τὸ τέλος πυρκαϊᾶς ἀκούονται ἀραιωμένοι κρότοι αἰφνήδιοι καὶ λάμψεις ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐπιθανάτιοι ἀναφαίνονται ὡς διὰ νὰ σημάνωσι τὸ τέλος τῆς καταστροφῆς, οὕτω καὶ τὰ λείψανα τῆς ἐπαναστάσεώς μας ἀφίνουσι τὴν τελευταίαν αὐτῶν πνοὴν εἰς πενιχράς τινας γωνίας τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἄγνωστα καὶ ἀσήμαντα ! Ἐν Χαλκίδι πρό τινων ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἀνθυπαστιστὴς ἀπόστρατος, Σακελλαρίου νομίζομεν καλούμενος, ἐκ τῶν πληγῶν τὰς ὁποίας ἔλαβε μαχόμενος εἰς τὸ Χαϊντάρι καὶ ἀλλαχοῦ ὑπὸ τὸν Φαβιέρον καὶ αἵτινες ἤνοιξαν μετὰ μίαν ὅλην πεντηκονταετηρίδα ἐπενεγκοῦσαι τὸν θάνατον τοῦ ἀτυχοῦς ἀγωνιστοῦ, ἵνα μὴ τὸν ἀφίσωσι καὶ ἀποθάνῃ τῆς πείνης ! ! ὑπὸ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ ἀνθρώπους ξένους πλέον ἐντελῶς τῆς χρυσῆς ἐκείνης ἐποχῆς.

Εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα ἀνεκδότους ἐπιστολὰς τοῦ Φωτίου, εἰς τὸν συχνὰ πυκνὰ μεταβαίνοντα εἰς Ἄθωνα καὶ ἐρευνῶντα καὶ σπουδάζοντα καὶ κάτι πάντοτε εὑρίσκοντα, εἰς τὸν θερμὸν καὶ ἔξαλλον καὶ ἱεραποστολικὴν φέροντα φύσιν κ. Π. Ν. Ρόκκον, τὸν ἐσχάτως ἀκόμη καλλίστην ἔκθεσιν δημοσιεύσαντα περὶ τῶν ἀθωνικῶν πραγμάτων ἐν τῷ *Αἰῶνι*, οὗ ὁ συντάκτης ἀγνοοῦμεν διατί ἀρνεῖται νὰ ὁμολογήσῃ τὸν γράψαντα, ὑπεσχέθη ἄλλοτε ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ μικρὸν βοήθημα ἐκ 500 δρ. διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν *Ἐπιστολῶν τοῦ Φωτίου* καὶ ὅμως ἀκόμη θὰ τὸ λάβῃ, διὰ νὰ βεβαιωθῇ χιλιοστὴν φορὰν ὅτι πᾶς μὴ ἀγύρτης, πᾶς μὴ ἐπιτήδειος, πᾶς μὴ ἀρχίζων τῆς ὑποχθονίου ἐργασίας του διὰ σειρᾶς ἄρθρων ὑπὲρ Τρικούπη ἵνα ξεφυτρώσῃ αἰφνιδίως ὑπότροφος, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, οὔτε τῷ ἐπιτρέπεται νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ καλοῦ ἢ ἀγαθοῦ.

Ἂς ἀναγγείλωμεν καὶ μίαν *ραδιὴν* πληροφορίαν· ὁ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας κ. Ἰωαννίδης ἔλυσε καθὰ ἀνήγγειλε τοῦτο εἴς τε τὸν πρῴην ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τὸν νῦν, **τὸν τετραγωνισμὸν τοῦ κύκλου,** ἐγκλείσας ἐν τῇ ἀνακοινώσει καὶ τὴν λύσιν, μὲ ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ ἀλγεβρικὰ σχήματα. Ἥ τε ἀνακοίνωσις καὶ ἡ λύσις ἐστάλησαν τῷ κ. Λάκωνι ..... πρὸς μελέτην. Οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία μᾶς ἔμεινεν ὅτι ὁπόταν δήποτε λυθῇ αὐτὸ τὸ πρόβλημα ὁ λύτης ἔσται Ἕλλην.

Καὶ πάλιν χθὲς θόρυβος ἠγέρθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου. Ἐν τῷ μαθήματι τῆς ἐμπειρικῆς ψυχολογίας ἐσωρεύθησαν τοσοῦτοι φοιτηταὶ ὥστε καὶ ὄρθιοι οἱ πλεῖστοι ἱστάμενοι δὲν ἐχώρουν. Λοιπὸν πότε θὰ εὑρεθῇ τὸ κατάλληλον φάρμακον ;

Ἡ ἐν τῇ φιλοσοφικῇ σχολῇ ἕδρα τοῦ μαθήματος τῆς *Γενικῆς Ἱστορίας* μένει βωβὴ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Βερναρδάκη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μένῃ βωβὴ ἐπὶ τόσα ἔτη ἕδρα, ἐξ ἧς διαχέονται τόσα διδάγματα ὠφελιμώτατα ;

Χθὲς τὸ ἑσπέρας περὶ τὸ μεσονύκτιον ἄγνωστοι εἰσελθόντες δι' ἀντίκλειδος εἰς ὑπόγειον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ Σπ. Μάνεση τῷ ἁφήρεσαν περὶ τὰς 400 δραχμάς.

Χθὲς διερχόμενος ἔφιππος τὴν παρὰ τὸ στάδιον γέφυραν ὁ λοχίας τοῦ πυροβολικοῦ Μακρόπουλος κατέπεσε τοῦ ἵππου ὀλισθήσας, καὶ ἐκτύπησεν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος Ὁ παθὼν τῇ φροντίδι τῶν παρισταμένων μετηνέχθη εἰς τὸ νοσοκωμεῖον.

Ἐν τῇ ὁδῷ ἁγίου Γεωργίου ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας ἤνοιξε καινοφανὲς κατάστημα ὑπὸ τοῦ πρῴην ἐν Ρουμουνίᾳ ἐμπορευομένου κ. Δημοπούλου **Χαρτοπωλεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον,** ὅλως ἰδιορρύθμου κατασκευῆς καὶ εὐπρεπισμοῦ,

ἐν μὲν τῷ ἑνὶ τμήματι περιέχον ὡραιότατα εἴδη ἐμπορικῆς καὶ τραπεζιτικῆς καταστιχογραφίας καὶ πρώτης ποιότητος ἀντικείμενα γραφικά, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὰ νεώτερα τῶν ἐπιστημονικῶν βιβλίων ὅσα κατὰ μῆνα ἐκδίδονται ἐν Παρισιοις, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰς τρεῖς Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου, Νομικὴν, Ἰατρικὴν καὶ Φιλοσοφικήν. Πωλεῖ δὲ αὐτὰ εἰς τὰς ἰδίας τιμὰς τὰς ἐν Παρισίοις, προστιθεμένης ἐννοεῖται καὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἑλληνικοῦ σκυλοφράγκου. Ἤδη καρατάσσονται ἐν τῇ βιτρίνᾳ του δελεαστικώτατα τὰ κατὰ Σεπτέμβριον ἐκδοθέντα διάφορα βιβλία, ἰδία τῆς ἰατρικῆς. Εἰσέτι δὲν ἔφερεν ὅλα τὰ εἴδη, διὰ τοῦτο καὶ αἱ αἴθουσαί του εἶνε κατὰ τὰ δύο τρίτα κεναί. Ἀλλ' ὅταν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πληρωθῶσι, τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δημοπούλου ἐλπὶς ὑπάρχει νὰ γίνῃ δημοτικώτατον εἰς τὴν πανεπιστημιακὴν νεολαίαν συνάμα δὲ θὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὡράϊσμα τῆς πρωτευούσης, τοῦ κ. Δημοπούλου δεικνύοντος ὅτι ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν ἀληθῶν ἀρχῶν τοῦ ἐμπόρου, ἤτοι ποιοτήτων μὲν τῶν ἐκλεκτωτέρων, τιμῶν δὲ τῶν συγκαταβατικωτέρων. Εἰς τοῦτο ὑποβοηθεῖται πολὺ ὅτι ἐξέλεξε κατάστημα ὄχι ἐν ὁδῷ βαρέων ἐνοικίων, τὰ ὁποῖα ἔπειτα δυστυχῶς μετακυλίονται διπλᾶ καὶ τριπλᾶ πολλάκις ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν, καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ γνωρισθῇ, ἀνάγκη εἰς ἣν εὐχόμεθα αὐτῷ νὰ ἐμμείνῃ πάντοτε, διὰ νὰ δίδῃ καλὸν πρᾶγμα εἰς καλὰς τιμὰς, ἂν καὶ τῷ συνευχώμεθα πελάτην ὅλον τὸ Πανελλήνιον !

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΤΩι ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΩι

Πέμπτη, 13 ὀκτωβρίου.

Ἡ δίκη τοῦ περιφήμου Χαλβατζῆ καὶ ἑνὸς ἄλλου Γιαννούλη ἀνεβλήθη ἐλλείψει. . . ἐνόρκων !

Παρακευὴ, 14 ὀκτωβρίου.

Κατηγορεῖται ὁ ἐξ Αἰγίνης Νικόλαος Στρατηγός, ἐτῶν 36, μὲ φυσιογνωμίαν ὄχι κακὴν καὶ φέρουσαν ζωντανὰ τὰ ἴχνη βαθείας μετανοίας, ὅτι πέρυσιν ἐφαρμάκωσε τὴν σύζυγόν του.

Ἐκ τῆς ὅλης διαδικασίας προκύπτουν τὰ ἑξῆς περίπου περιστατικά :

Ὅτι ὁ κατηγορούμενος πρὸ ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐγκλήματος εὑρίσκετο εἰς ψυχρὰς μετὰ τῆς γυναικός του σχέσεις, μὴ διατρέφων οὔτε αὐτὴν οὔτε τὰ δύο του τέκνα, ἕνεκα μιᾶς ἄλλης *γυναικὸς* (παντοῦ αὐτὸς ὁ μὲ σάρκας καὶ ὀστᾶ διάβολος), ἥτις «λέγουν ὅτι εἶνε *κόρη*», ὡς εἶπε μάρτυς τις. Θέλων, φαίνεται, νὰ νυμφευθῇ τὴν ἐρωμένην του ἢ τίς οἶδε ὑπὸ ποίας ἄλλης δαιμονίας σκέψεως ὠθούμενος, ἐπῆγε εἰς τὸ σπῆτί του φέρων εἰς τὴν γυναῖκά του *μανέστραν* τὴν ὁποίαν διέταξε τὴν γυναῖκά του νὰ θυσιάσῃ ἐντὸς καζανίου πρὸς τιμὴν τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν διὰ τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς μελετωμένης ἀναχωρήσεώς του.

Ἡ σύζυγος ἔβρασε τὴν τιμητικὴν μανέστραν, καὶ μετὰ χαρᾶς ἐπερίμενε τὸν σύζυγόν της ἐλπίζουσα, ὅτι ἐκ τοῦ λευκοφαίου τῆς σούπας ἀχνοῦ ἤθελεν, ὡς πουλάκι ἀπὸ θάμνων ἀναπδηήσει ἡ μετ' αὐτοῦ συμφιλίωσις ! Ἔρχεται ἀληθῶς ὁ σύζυγος, ἡ ἀτυχὴς σύζυγός του τοῦ κενώνει εἰς ἓν πιάτο, ὅτε ἐκεῖνος ἀρχίζων νὰ πραγματοποιῇ τὴν μαύρην πρόθεσίν του τὴν στέλλει νὰ τοῦ πάρῃ κρασὶ καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν της ρίπτει δηλητήριον εἰς τὸ ἀκένωτον φαγητόν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τρώγουσα, ἀφ' οὗ ἐπανῆλθεν, ἡ σύζυγος κατ' ἀρχὰς μὲν αἰσθάνεται ἀηδίαν, εἰς τὴν τετάρτην δὲ χουλιαριὰν καὶ ἐννοεῖ ὅτι δηλητηριάζεται.

Σηκώνεται τότε καὶ ὑβρίζει τὸν σύζυγόν της «ὅτι τὴν ἐφαρμάκεψε», ἀλλ' αὐτὸς φεύγει μειδιῶν καὶ διὰ τοῦ πλοίου του πρὸς ἄλλους τόπους ἀναχωρεῖ, ἴσως βαυκαλιζόμενος ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ σύζυγός του τὴν στιγμὴν ἐκείνην βασανίζεται, ἴσως ὀνειροπολῶν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ἀφάτους ἡδονὰς καὶ οὐρανίους εὐτυχίας εἰς τὰς ἀγκάλας *ἐκείνης*, τὴν ὁποίαν, ἀφοῦ ἐδηλητηρίασε τὴν σύζυγόν του, ἔσχε τὴν γενναιότητα ἐπισκεφθῇ. Ἡ σύζυγος μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου της ἀρχίζει τὸν ἐμετὸν καὶ μετὰ 8 ἡμέρας ἀποθνήσκει, ἀφίνουσα δύο τέκνα ἔρημα μητρικῶν θωπειῶν, ἐξ ὧν μάλιστα τὸ ἕν, τὸ ὁποῖον καὶ ἐθήλαζεν, ἀποθνήσκει μετὰ δύο μῆνας, ἴσως δηλητηριασθὲν καὶ αὐτό.

Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ περιέργως καὶ ἱλαρῶς παρατηροῦνται ἀπὸ ὅλους ἡ ἐπιμονὴ μιᾶς γυναικὸς νὰ μὴ μαρτυρήσῃ τίποτε «διότι δὲν θυμᾶται» καὶ αἱ πότε ἐπιπληκτικαὶ, πότε ἱκετευτικαὶ, πρὸς τὸ δικαστήριον ἀποστροφαί της δι' ὧν ζητεῖ «νὰ κυττάξουν τὴν ἀνάκρισίν της» φωνάζει «ὅτι δὲν εἶναι χριστιανοὶ οἱ δικασταὶ» ἐπιμονὴ ἥτις μόλις ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν «ὅτι θὰ τὴν βάλουν εἰς τὴν φυλακὴ» τοῦ κ. Ράδου, καθ' ἧς βαρὺς καὶ εὐγλώττως ἐπιτίθεται ὁ κ. Μίλησις, συνήγορος, διαλύεται καὶ ἀρχίζει ἡ μάρτυς νὰ καταθέτῃ ὅ,τι γνωρίζει.

———

Καὶ ὀλίγες καραμέλες.
Ἐκ τοῦ κατηγορητηρίου.
— . . . ὁ κατηγορούμενος διηυθύνετο πρὸς τὰ παράλια τῆς *Βαυαρίας* . . .
Εἶναι *γραφικὸν* ἢ *γεωγραφικὸν* τὸ λάθος ;

Πρόεδρος. Μήπως ἦτο κακῆς διαγωγῆς ἡ γυναῖκα τοῦ κατηγορουμένου ;
Μάρτυς. Μπᾶ ! μπᾶ ! Ἦταν ἀπ' τὰ Μέθανα !

ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ

Καὶ ὁ κ. Ι. Πανταζίδης ἤρξατο προχθὲς τετάρτῃ τῶν τακτικῶν παραδόσεων αὐτοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἐξάμηνον μέλλει νὰ διδάξῃ ὁ κ. Πανταζίδης δὶς μὲν τῆς ἑβδομάδος *Γυμνασιακὴν Παιδαγωγίαν* κατὰ πᾶσαν τετάρτην καὶ Παρασκευὴν, ἀπὸ τῆς ὥρας 3 — 4 μ. μ. ἅπαξ δὲ «πολιτικὴν ρητορείαν τῶν Ἀθηναίων» κατὰ πᾶσαν δευτέραν, ὥραν δὲ τὴν αὐτήν. Τὸ μάθημα τῆς *Γυμνασιακῆς Παιδαγωγίας* θεωροῦντες πολὺ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον εἰς τὴν καλὴν συγκρότησιν τῶν καθηγητῶν τῶν γυμνασίων φιλοξενοῦμεν σήμερον ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι βραχεῖαν περίληψιν τῆς εἰς αὐτὸ εἰσαγωγῆς οὗτινος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο προχθὲς ὁ κ. Πανταζίδης εἰπὼν τοιαῦτα τινά. «Ὁ ἀληθὴς καὶ κύριος σκοπὸς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου πανεπιστημίου εἶνε ἡ μορφωσις καταλλήλων διδασκάλων τῆς μέσης παιδεύσεως. Δυστυχῶς ἡ πεῖρα ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἐκ τοῦ ἡμ. πανεπιστημίου ἐξερχόμενοι, κατέχουσι μὲν γνώσεις, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσιν αὐτὰς προσηκόντως. Αἰτία δὲ τούτου εἶνε ἡ ἔλλειψις παιδαγωγικῆς μορφώσεως αὐτῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλῆ θεωρητικὴ παιδαγωγικὴ μόρφωσις δὲν ἀρκεῖ πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Ὅπως δὲ ἐν τῇ ἰατρικῇ εἶνε ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσῃ τις ἂν μὴ ἴδῃ αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς τὰς θεωρίας ἐφαρμοζομένας καὶ μὴ ἐργασθῇ καὶ αὐτὸς οὕτος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ

οἰκείου καθηγητοῦ, οὕτω δυσχερέστερον εἶναι καὶ καθηγητής τις νὰ διδάξῃ ἀποτελεσματικῶς ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἂν μὴ ἐξησκήθη πρὸς τοῦτο ὑπὸ δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἐν τῷ καταλλήλῳ χρόνῳ. Ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ πολλοῦ κατενοήθη πόσον ἀναγκαῖαι εἶνε αἱ παιδαγωγικαὶ γνώσεις οὐ μόνον εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς κατωτέρας παιδεύσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τῆς μέσης. Διὸ εἶνε ἀδύνατον ἐκεῖ νὰ διορισθῇ σήμερον Γυμνασιάρχης καὶ καθηγητὴς ὁ μὴ φέρων ἐνδείξεις ὅτι κέκτηται καὶ τὰς προσηκούσας παιδαγωγικὰς γνώσεις. Ἐν Γερμανίᾳ λοιπὸν ἡ *Γυμνασιακὴ Παιδαγωγία* (Gymnasial-Paedagogik) ἔχει σημασίαν μεγάλην καὶ μεγάλως μεριμνᾷ ἐκεῖ ἡ Πολιτεία περὶ τῆς ὡς οἷόν τε καλῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου. Ἡμεῖς δὲ καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, τὸ τοσοῦτον σωτήριον εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας, χωλαίνομεν. Ἡ πρυτανεία τοῦ Πανεπιστημίου βλέπουσα τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα τῆς Γυμνασιακῆς παιδεύσεως καὶ κατιδοῦσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ μαθήματος ὥρισεν αὐτὸ ἐν τοῖς τακτικοῖς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς μαθήμασιν· ἀλλ' ἡ καροφορία θὰ καταδειχθῇ τότε μόνον, ὅταν καὶ ἡ Πολιτεία ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων καὶ Γυμνασιαρχῶν ὡς προσὸν ἀπαραίτητον τὴν παιδαγωγικὴν μόρφωσιν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν τοιαύτην εἰσαγωγὴν ἀπηρίθμησεν ὁ κ. Πανταζίδης τὰ οὐσιώδη σημεῖα, περὶ ἃ θὰ στραφῇ τὸ μάθημα τῆς *Γυμνασιακῆς Παιδαγωγίας*. Εἶνε δὲ τὰ ἑξῆς περίπου : Σκοπὸς τῆς γυμνασιακῆς Παιδαγωγίας, μέσα ἢ μαθήματα τοῦ Γυμνασίου, μέθοδος τῆς διδασκαλίας ἑκάστου αὐτῶν, καθήκοντα τῶν μαθητῶν καὶ ἀγωγὴ αὐτῶν, οἷός τις ὀφείλει νὰ ἦνε ὁ διδάσκαλος ἢ προσόντα αὐτοῦ κτλ.

Ἡμεῖς δὲ καὶ πάλιν προσθέτομεν ὅτι τὸ φιλολογικὸν ἰδίως τμῆμα τῆς ἡμετέρας φιλοσοφικῆς σχολῆς ὑπολαμβάνομεν ὡς τὸ *ἀνώτερον Διδασκαλεῖον*· ἐπειδὴ δὲ τὸ Διδασκαλεῖον μορφόνει διδασκάλους, πρέπει νὰ μορφόνῃ αὐτοὺς *ὅπως πρέπει*· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἡ *Γυμνασιακὴ Παιδαγωγία* εἶνε sine qua non. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ἑπομένως ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας νοήμων ὑπουργὸς θὰ λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν καὶ τούτου τοῦ ἐφοδίου τὴν ἔλλειψιν παρὰ τῶν ἡμετέρων καθηγητῶν, ὧν οὐκ ὀλίγοι οὔτε πόθεν νὰ ἀναχωρήσωσιν οὔτε ποῦ θὰ φθάσωσι γινώσκουσιν εἰσερχόμενοι εἰς Γυμνάσιον.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑι

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 12 Ὀκτωβρίου.

Ἐνθυμεῖσθε βεβαίως τὴν δίκην, καταδίκην καὶ ἐξορίαν τοῦ Μιδὰτ πασᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ὁ Μιδὰτ ἐστάλη εἰς ἐξορίαν ἐν Ταΐφ, πλὴν ἡ θέσις αὕτη οὐδόλως εὐηρέστει αὐτῷ, δι' ὃ εὑρὼν εὐκαιρίαν ἀπῆλθε, δραπετεύσας εἰς Βομβάην δηλ. εἰς ἀγγλικὸν ἔδαφος. Οὕτω δὲ νῦν ἀναπνέει ἐλεύθερον ἀέρα, καὶ δύναται ἐλευθέρως νὰ μεταβῇ εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ κόσμου, πλὴν τοῦ τουρκικοῦ. Λέγεται ὅτι ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ διαμερίσματος, ἐν ᾧ διετέλει ὁ Μιδὰτ ἐξόριστος, ἐπαύθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ ἀνάκρισιν.

Ἰδοὺ καὶ μία σπουδαιοτάτη μεταρρύθμισις κατὰ τὴν «Βακὴτ». Ὁ καθορισμὸς μονάδος, καθ' ἣν νὰ ρυθμίζωνται τὰ ὡρολόγια, ὅπως ὦσι σύμφωνα πρὸς ἄλληλα καὶ μὴ κατὰ πολλὰ λεπτὰ διαφέρωσι. Μόνον αὐτὸ μᾶς ἔλειπε.

Τὸ ἀρμενικὸν συμβούλιον ἤρξατο καὶ αὐτὸ σπουδαιότατα περὶ τῶν προνομιῶν τοῦ ἔθνους αὐτοῦ σκεπτόμενον. Ἐπανειλημμένως δὲ ἐποιήσατο συνεδριάσεις καὶ εἰς ἐπανειλημμένην ὁ Πατριάρχης Ναρσῆς εὑρίσκεται ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου. Οἱ ἀρμένιοι ἀποκρούουσι πάσῃ δυνάμει τὴν κατάργησιν τῶν προνομιῶν. Ἀποβλέποντες δὲ εἰς τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος συγκροτοῦσιν αὔριον Μεγάλην Σύνοδον, ἐξ ἅπαντος τοῦ ἀρμενικοῦ ἐν Κων(πόλει κλήρου καὶ λαϊκοῦ συμβουλίου.

---

25 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 25

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Καχλαμάνου.

(Συνέχ. ἴδ. ἀριθ. 590)

— Εἶναι πραγματικῶς μία λυπηρὰ ὑπόθεσις, θεία μου, ἀπήντησεν ἔμφροντις ὁ βαρῶνος, καὶ δι' αὐτῆς δὲν θ' αὐξήσῃ ἡ ὑπόληψις, τὴν ὁποίαν χαίρει ἐν τῷ κόσμῳ ἡ τάξις μας. Δυστυχῶς ὅταν κανεὶς ἐξ ἡμῶν παραλείψει τὸ καθῆκόν του, τὸ σφάλμα πίπτει ἐφ' ὅλων μας. Καὶ δὲν ὑπερέχομεν πλέον τῶν ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων εἰμὴ κατὰ τοῦτο : ὅτι εἴμεθα πιστοὶ εἰς τὸν λόγον μας. Καὶ ἐν εἴδει παροιμίας ἀκόμη λέγουν· «λόγος ἀριστοκράτου». Ἐντὸς ὀλίγου βλέποντες ὅτι δὲν κρατοῦμεν τὸν λόγον μας, καθὼς ὁ πρῶτος τυχοδιώκτης, δὲν θὰ μᾶς ἀναγνωρίζοον πλέον οὔτε ὡς τιμίους. Θὰ χάσωμεν καὶ τὸ τελευταῖον ἴχνος τῆς ὑπεροχῆς μας.

Δάκρυ ἔλαμψεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς μαρκησίας, ἥτις ὕψωσε πρὸς τὸν βαρῶνον τὰς λεπτοφυεῖς καὶ κατίσχνους χεῖράς της.

— Πέτε τά μου ὅλα, μὴ μοῦ κρύπτετε τίποτε, ξεύρω ἤδη γάρις εἰς τὸν Μπασελῖνον, ὅτι ὁ δοὺξ Βλιγνὺ εὑρίσκεται πρὸ ἓξ ἑβδομάδων στὸ Παρίσι.

— Ἀλήθεια, μαρκησία, γνωρίζετε ὅλα αὐτά, εἶπε πικρῶς ὁ βαρῶνος, καὶ ξέρετε ὅτι πρόκειται καὶ νὰ παντρευθῇ ;

— Νὰ παντρευθῇ ! ἀνέκραξεν ἔκπληκτος ἡ κυρία Μπωλιὲ, ἀνορθουμένη ἐν τῷ ἀνακλίντρῳ της, μὲ πρόσωπον κάτωχρον ὑπὸ τὰς λευκάς της τρίχας.

— Ναὶ, θεία μου. Συγχωρῆστε τὴν τραχύτητα τῆς εἰλικρινείας μου, ἀλλὰ εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις νομίζω ὅτι πρέπει νὰ φθάνῃ κανεὶς εἰς τὸν σκοπόν του χωρὶς ἐλιγμούς.

— Νὰ παντρευθῇ ! ἐπανέλαβε βραδέως ἡ μαρκησία.

— Ὁ δοὺξ προσεπάθησε νὰ μὴ διαδοθῇ ἡ εἴδησις. Ἀλλ' ὁ μέλλων πενθερός του, ὅστις φαίνεται ὅτι εἶναι χυδαιότατος ἄνθρωπος, δὲν εἶναι τόσον διακριτικός. Πάει νὰ τρελλαθῇ ὁ κακόμοιρος. Ἡ κόρη του, δούκισσα, ἡ κόρη του, ἡ ἀγαπητή του, φαντασθῆτέ το καλά ! Τὸ περιστατικὸν μοῦ τὸ διηγήθη ὁ Καστεράν, ἕνας φίλος τοῦ Βλιγνὺ, ὁ ὁποῖος ξέρει πῶς ἔγιναν αἱ διαπραγματεύσεις. Καὶ λυποῦμαι πολὺ, θεία μου,